

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **ISOTRA, a. s.**, se sídlem Bílovecká 2411/1, Opava, zastoupeného Mgr. Ing. D. F., proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 23187/13/5000-24700-711175 ze dne 16. 9. 2013 a č. j. 23189/13/5000-24700-711175 ze dne 16. 9. 2013, ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou ze dne 14. 11. 2013 domáhá přezkoumání jednak rozhodnutí žalovaného č. j. 23187/13/5000-24700-711175 ze dne 16. 9. 2013, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj č. j. 1238769/13/3200-04708-803437 ze dne 12. 4. 2013, kterým byl žalobci vyměřen odvod do Národního fondu ve výši 73 594 Kč, jednak rozhodnutí žalovaného č. j. 23189/13/5000-24700-711175 ze dne 16. 9. 2013, jímž

bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj č. j. 1238767/13/3200-04708-803437 ze dne 12. 4. 2013, kterým byl žalobci vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 12 987 Kč. Oba odvody byly předepsány proto, že žalobce jakožto příjemce dotace poskytnuté Ministerstvem práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) jednak čerpal dotaci na úhradu nezpůsobilých výdajů, jednak nedodržel při výběru vhodného dodavatele princip nediskriminace.

Žalobce v žalobě namítal, že namítané diskriminační zadání je racionálně zdůvodněno. V zadání zakázky požadoval tři referenční dopisy prokazující zkušenosti z projektu Evropského sociálního fondu (dále jen „ESF“), každý v hodnotě min. 1 milionu Kč. Takováto zkušenost je dle žalobce klíčová proto, aby dodavatel uměl vyhodnocovat a vykazovat zakázku a aby jeho podklady byly snadno přebíratelné jako podklad pro vykazování projektu. Nezkušený dodavatel by musel být pod neustálou kontrolou příjemce dotace, což si tento nemůže dovolit, neboť ani případné zkušené oko supervizora příjemce dotace neodhalí všechny chyby dodavatele. Přehlédnutá pochybení by mohla vést k vrácení dotačních prostředků a sankcím. Dobrý úmysl žalobce obrátil žalovaný proti němu samému. Pokud se týče limitu 1 milionu Kč, pak žalobce vycházel z toho, že zakázky nad uvedeným limitem jsou ze strany státních orgánů kontrolovány více než zakázky s nižší hodnotou. Žalobce se pokládá za oběť své pověstné preciznosti. Jako další žalobní bod bylo uvedeno, že obě napadená rozhodnutí neobsahují v konvertované podobě náležitost dle § 102 odst. 1 písm. h) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „d. ř.“), kterou je datum, kdy bylo rozhodnutí podepsáno. Žalobce požadoval zrušení napadených rozhodnutí, případně vyslovení jejich nicotnosti.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. S odkazem na napadená rozhodnutí a spisový materiál uvedl, že žalobce vyčerpal dotaci ve výši 4 318 424,37 Kč na profesní vzdělávání zaměstnanců, přičemž dotace byla financována z 85% z ESF a z 15% ze státního rozpočtu. Důvodem pro předepsané odvody byla dvě pochybení žalobce, a to jednak čerpání části dotace na nezpůsobilé výdaje projektu, jednak porušení principu nediskriminace při výběru vhodného dodavatele. Žalobce nadefinováním podmínek pro dodavatele eliminoval uchazeče bez specifických zkušeností s projekty ESF, což nesouvisí s předmětem zakázky, spočívajícím ve firemním vzdělávání žalobce, a může vést k předražení zakázky. Žádná hranice 1 milionu Kč není v zákoně č. 218/2000 Sb., rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“) uvedena, takže žalobce tuto hranici zdůvodňuje jen nepodloženými domněnkami. Žalobce porušil metodický pokyn pro daný projekt, neboť uzavřel přístup k zakázce určitému okruhu dodavatelů na základě požadavku nemajícího s předmětem zakázky přímou souvislost. Zkušenost s projektem ESF není automatickou zárukou kvality; navíc kdyby všichni zadavatelé postupovali stejně jako žalobce, okruh potenciálních dodavatelů by se uzavřel a nikdo další by do něj nemohl vstoupit. Pokud se týče námítky absence data, kdy byla napadení rozhodnutí podepsána, pak žalovaný poukázal na to, že rozhodnutí obsahují uznávaný elektronický podpis úřední osoby s časovým razítkem dne 16. 9. 2013.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů – dále jen s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobci byla v letech 2009–2011 poskytnuta MPSV dotace ve výši 5 084 603 Kč na projekt „Posílení zaměstnanosti a adaptability zaměstnanců ISOTRA a. s. v době ekonomické krize“. Žalobce dotaci v částce 229 460,08 Kč nevyčerpal. Celková výše čerpané dotace tedy činila 4 318 424,37 Kč. Základním účelem dotace bylo profesní vzdělávání zaměstnanců podporované zaměstnavatelem, přičemž zdroj financování byl v podílu 85% z ESF a v podílu 15% ze státního rozpočtu. Prvostupňový správce daně na základě podnětu k provedení daňové kontroly od MPSV vedl od 25. 6. 2012 do 8. 4. 2013 u žalobce daňovou kontrolu. V důsledku zjištění porušení rozpočtové kázně vydal správce daně dne 12. 4. 2013 platební výměr č. 95/2013 na odvod za porušení rozpočtové kázně č. j. 1238767/13/3200-04708-803437, kterým vyměřil odvod do státního rozpočtu ve výši 12 987 Kč (15% celkové výše odvodu), a Platební výměr č. 96/2013 na odvod za porušení rozpočtové kázně č. j. 1238769/13/3200-04708-803437, kterým vyměřil odvod do Národního fondu ve výši 73 594 Kč (85% celkové výše odvodu). Celková výše odvodu za porušení rozpočtové kázně činí 86 581 Kč, z toho 50 847 Kč za porušení zásady nediskriminace, stanovené v příslušném metodickém pokynu pro zadávání zakázky. Proti výše uvedeným platebním výměrům podal žalobce odvolání, která byla napadenými rozhodnutími zamítnuta jako nedůvodná.

Podle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel je porušením rozpočtové kázně též neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.

Podle § 44a odst. 3 písm. a) a písm. d) rozpočtových pravidel je fyzická osoba nebo právnická osoba jiná než stát, která porušila rozpočtovou kázeň, povinna za tam uvedených podmínek provést prostřednictvím místně příslušného finančního úřadu odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu nebo Národního fondu.

Podle příslušného metodického pokynu pro zadávání veřejných zakázek (IČ MAD 99 ze dne 2. 3. 2009), který se na poskytnutou dotaci vztahoval, bylo žalobcovu povinností dbát principu nediskriminace, jenž spočívá dle uvedeného pokynu v tom, že podmínky pro zadání zakázky musí být stanoveny tak, aby zároveň umožňovaly výběr nejvhodnějšího dodavatele, ale na druhé straně neuzavíraly přístup jinému dodavateli do řízení, např. z důvodů, které nesouvisejí s předmětem veřejné zakázky.

Jádrem sporu mezi účastníky je skutečnost, zda nastavené podmínky (3 realizované projekty z ESF, každý v hodnotě min. 1 mil. Kč) jsou nebo nejsou diskriminační.

Princip nediskriminace je relativně neurčitým právním pojmem. Ve vztahu k veřejným zakázkám se jím zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Afs 20/2008-152 ze dne 5. 6. 2008, kdy uvedl, že zákaz diskriminace „zahrnuje jednak formu zjevnou, jednak formu skrytou. Za skrytou formu nepřipustné diskriminace je třeba považovat i takový postup, kterým zadavatel znemožní některým dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku nastavením technických kvalifikačních předpokladů zjevně nepřiměřených ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti konkrétní veřejné zakázky, v důsledku čehož je zřejmé, že zakázku nemohou splnit někteří z potenciálních uchazečů, jež by jinak byli bývali k plnění předmětu veřejné zakázky objektivně způsobilými.“

Ve světle shora uvedeného shledává soud úvahu správních orgánů o porušení principu nediskriminace v projednávané věci za přesvědčivou a argumentačně akceptovatelnou a ztotožňuje se s ní. Sám žalobce sporný parametr odůvodňuje zjednodušením správy dotace, nikoli vazbou na jakost poskytnuté zakázky. Zjednodušení správy dotace ze strany jejího příjemce ovšem není legitimním důvodem pro vyloučení velké části jinak objektivně způsobilých poskytovatelů zakázky. Hranice 1 milionu Kč nemá rovněž opodstatnění v žádné normě, která by se vztahovala na příslušné dotace. Je třeba mít na zřeteli, že nastavování parametrů zakázek pomocí podmínek, které nesouvisejí přímo s jejím předmětem, je častým způsobem manipulace s dotacemi. Za této situace je soud přesvědčen, že správní orgány ve věci nepochybily. Kromě toho tvrzená „pověstná preciznost“ žalobce je zpochybněna samotným obsahem spisu, z něž vyplývá užití dotačních prostředků na nezpůsobilé výdaje, což nebylo rozporováno.

K námitce absence data, kdy byla napadená rozhodnutí podepsána, soud podotýká, že obě byla podepsána uznávaným elektronickým podpisem. Jak podepsaný soud vyslovil již v rozsudku č. j. 22 Af 16/2012-21 ze dne 10. 10. 2013, náležitost rozhodnutí správce daně stanovená v § 102 odst. 1 písm. h) d. ř., kterou je datum, kdy bylo rozhodnutí podepsáno, je bez dalšího splněna, je-li rozhodnutí podepsáno uznávaným elektronickým podpisem, neboť součástí tohoto podpisu je vždy časový údaj o tom, kdy k podpisu došlo. Pokud žalobce předložil konvertovaná rozhodnutí, pak soud podotýká, že jejich nedílnou součástí je i ověřovací konverzní doložka, v níž jsou uvedeny časové údaje z časového razítka, a je tedy nepochybné, že napadená rozhodnutí byla vydána 16. 9. 2013. Ani v této věci nebylo shledáno na straně žalovaného jakékoli pochybení.

Proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly v tomto řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 4. února 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu